

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การเรียกให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
กรณีผู้เสียหายได้ใช้สิทธิเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับ
ค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานของรัฐไปก่อนแล้ว

กรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๕/๑๐๓๙ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อปัญหาเกี่ยวกับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ สรุปความได้ดังนี้

(๑) กรุงเทพมหานคร โดยสำนักสิ่งแวดล้อมมีคำสั่งที่ ๒๙๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณี นายศักดิ์ โพธิ์นอก ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งคนงาน สังกัดกลุ่มงานบำรุงรักษาท่อระบายน้ำ ๒ กองระบบท่อระบายน้ำ สำนักการระบายน้ำ กรุงเทพมหานคร ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยเคลื่อนที่เร็ว (BEST) เพื่อแก้ไขปัญหาทั่วทั้งตามถนนและท่อระบายน้ำอุดตันในพื้นที่ฝั่งธนบุรี เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๘ เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ นาฬิกา นายศักดิ์ โพธิ์นอก ได้ออกไปปฏิบัติหน้าที่บริเวณปากท่อระบายน้ำคลองพิบูล หน้ากระทรวงวัฒนธรรม ถนนบรมราชชนนี แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด แล้วถูกไฟฟ้าดูดตกลงในคลองพิบูล เป็นเหตุให้นายศักดิ์ โพธิ์นอกได้รับบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นพิการ โดยนางอำพัน โพธิ์นอก ภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นผู้อนุบาลของนายศักดิ์ โพธิ์นอก ได้ร้องขอให้กรุงเทพมหานครชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับกรณีที่นายศักดิ์ โพธิ์นอก ประสบอุบัติเหตุจากการปฏิบัติหน้าที่เป็นเงินจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท และต่อมา นายศักดิ์ โพธิ์นอก ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๐

(๒) กรุงเทพมหานครพิจารณาแล้วเห็นว่าท่อร้อยสายไฟฟ้าที่ชำรุดและเชื่อมต่อจากมิเตอร์จ่ายไฟฟ้าสู่ระบบสปริงเกอร์เป็นทรัพย์สินของกรุงเทพมหานครซึ่งอยู่ในความครอบครองและบำรุงรักษาของสำนักงานสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม เมื่อสายไฟฟ้าชำรุดและเป็นทรัพย์สินอันเป็นของเกิดอันตรายได้โดยสภาพได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น กรุงเทพมหานครในฐานะเจ้าของทรัพย์สินจึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลผู้ได้รับความเสียหายตามมาตรา ๔๓๗ ประกอบมาตรา ๔๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และโดยที่ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ มิใช่บังคับแก่ราชการส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานครจึงสามารถพิจารณาค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายตามควรแก่

พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดได้ เมื่อข้อเท็จจริงจากการกระทำละเมิดปรากฏว่า นายศักดิ์ โพธิ์นอก ได้รับความเสียหายแก่ร่างกายและอนามัย ซึ่งได้รับบาดเจ็บสาหัสจนถึงขั้นพิการ และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๐ ปรากฏว่านายศักดิ์ โพธิ์นอก ได้ถึงแก่ความตาย และความตายนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากการกระทำละเมิดในเหตุเดียวกัน การพิจารณาค่าสินไหมทดแทนจึงต้องพิจารณาชดใช้ให้แก่ผู้เสียหายในกรณีที่ผู้เสียหายถึงแก่ความตายตามมาตรา ๔๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่หมายความรวมถึงค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๔๔๔ และมาตรา ๔๔๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น ค่าสินไหมทดแทนที่นายศักดิ์ โพธิ์นอก และทายาทมีสิทธิได้รับ ได้แก่ ค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับงานศพ ค่ารักษาพยาบาล ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้เพราะไม่สามารถประกอบกิจการงานในระหว่างที่ยังมีชีวิตอยู่ รวมถึงค่าขาดไร้อุปการะตามกฎหมายของทายาท

(๓) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้อนุมัติให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๑,๐๓๗,๖๖๙ บาท โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับงานศพ จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท

๒. ค่าขาดไร้อุปการะตามกฎหมายของทายาท จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๓. ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้เพราะไม่สามารถประกอบกิจการงาน จำนวน ๑๔๘,๓๗๓ บาท

๔. ค่ารักษาพยาบาล ตามหนังสือของโรงพยาบาลศิริราช ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขอรับเงินค่ารักษาพยาบาล จำนวน ๒๐๖,๙๕๐ บาท และปรากฏตามใบเสร็จรับเงินในราชการกรมมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๙ ฉบับ ที่มีการชำระเงินสดและเป็นรายการที่เบิกไม่ได้ รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๒,๓๔๖ บาท (เบิกได้ ๒,๒๖๔ บาท และเบิกไม่ได้ ๒๐,๐๘๒ บาท) รวมค่ารักษาพยาบาลทั้งสองส่วนแล้วเป็นจำนวนเงิน ๒๒๙,๒๙๖ บาท

ต่อมากรุงเทพมหานครได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงมหาดไทย ตรวจสอบตามนัยข้อ ๑๗ ประกอบข้อ ๓๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

(๔) กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือที่ มท ๐๒๐๒.๒/๒๖๓ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๐ แจ้งผลการพิจารณาว่า กรณีค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับงานศพของนายศักดิ์ โพธิ์นอก ซึ่งนางอำพัน โพธิ์นอก ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย ในฐานะทายาทของนายศักดิ์ โพธิ์นอก ได้เรียกร้องจากกรุงเทพมหานครเป็นจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดไร้อุปการะตามกฎหมายของทายาท ซึ่งนางอำพัน โพธิ์นอก ในฐานะทายาทและเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของบุตร จำนวน ๓ คน ได้เรียกร้องจากกรุงเทพมหานคร เป็นจำนวนเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท และค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้เพราะไม่สามารถประกอบกิจการงานได้ในระหว่างที่นายศักดิ์ โพธิ์นอก ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งนายศักดิ์ โพธิ์นอก สมควรจะได้รับ เป็นจำนวนเงิน ๑๔๘,๓๗๓ บาท รวมค่าสินไหมทดแทนทั้งสามส่วนนี้เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๘๐๘,๓๗๓ บาท เป็นจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่เหมาะสมและเพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของทายาทผู้เสียหาย จึงให้กรุงเทพมหานคร

ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าวให้แก่ทายาทของผู้เสียหาย และเมื่อกรุงเทพมหานครได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าวให้แก่ทายาทของผู้เสียหายแล้ว ไม่สามารถเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวคืนแก่กรุงเทพมหานครได้ เนื่องจากข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่าเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดตามนัยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามความเห็นของกรุงเทพมหานคร

ส่วนกรณีค่ารักษาพยาบาลของนายศักดิ์ โพธิ์นอก เป็นจำนวนเงินรวม ๒๒๙,๒๙๖ บาท ปรากฏข้อเท็จจริงว่าโรงพยาบาลศิริราชได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ แจ้งให้กรุงเทพมหานครชำระเงินค่ารักษาของนายศักดิ์ โพธิ์นอก แล้ว เป็นจำนวนเงิน ๒๐๖,๙๕๐ บาท และนายศักดิ์ โพธิ์นอก ได้จ่ายเงินสดเป็นค่ารักษาพยาบาลซึ่งเป็นรายการที่เบิกได้อีก จำนวน ๒,๒๖๔ บาท รวมเป็นเงินค่ารักษาพยาบาลที่เบิกจากหน่วยงานต้นสังกัดได้เป็นจำนวนเงิน ๒๐๙,๒๑๔ บาท นอกจากนี้ ในส่วนของค่ารักษาพยาบาลที่เบิกราชการไม่ได้ จำนวน ๒๐,๐๘๒ บาท ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้อนุมัติให้เป็นกรณีพิเศษโดยเบิกจ่ายจากงบประมาณกลาง รายการค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๑๘ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๓๐ กรณีนี้จึงมีปัญหาวางอำนาจ พัน โพธิ์นอก ทายาทของนายศักดิ์ โพธิ์นอก จะมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในส่วน of ค่ารักษาพยาบาลของนายศักดิ์ โพธิ์นอก เป็นจำนวนเงิน ๒๒๙,๒๙๖ บาท จากกรุงเทพมหานครได้อีกหรือไม่ เพียงใด เพราะถ้าหากกรุงเทพมหานครได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเป็นค่ารักษาพยาบาลจำนวนเงิน ๒๒๙,๒๙๖ บาท ให้แก่ทายาทของนายศักดิ์ โพธิ์นอกอีก ก็อาจจะเป็นการซ้ำซ้อนกับค่ารักษาพยาบาลที่นายศักดิ์ โพธิ์นอก ได้เบิกจากหน่วยงานต้นสังกัดไปแล้ว

(๕) กรุงเทพมหานครเห็นว่า แม้ว่านายศักดิ์ โพธิ์นอก สามารถใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดได้ นายศักดิ์ โพธิ์นอกหรือทายาทในฐานะผู้เสียหายยังสามารถเรียกร้องจากกรุงเทพมหานครในฐานะเป็นหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดสังกัดได้อีก ไม่เป็นการซ้ำซ้อนกันแต่อย่างใด (เทียบคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๔๕๕/๒๕๑๙ และคำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องเสรีที่ ๔๒๑/๒๕๔๓) ดังนั้น กรุงเทพมหานครจึงขอหารือปัญหาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนประเภทค่ารักษาพยาบาลที่จะชดใช้ให้แก่นายศักดิ์ โพธิ์นอก ว่าการที่นายศักดิ์ โพธิ์นอก ใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลจากกรุงเทพมหานคร ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร จำนวน ๒๒๙,๒๙๖ บาท ไปแล้ว หากกรุงเทพมหานครจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนประเภทค่ารักษาพยาบาลให้แก่ นายศักดิ์ โพธิ์นอก ในฐานะเป็นผู้เสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครตามรายการและจำนวนที่นายศักดิ์ โพธิ์นอก ได้ขอรับสวัสดิการไปแล้ว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จะเป็นการซ้ำซ้อนกันหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกรุงเทพมหานครเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับ

ความเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้อื่นที่ได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ว่าเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดจะสังกัดหน่วยงานเดียวกันกับเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เคยให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสรีที่ ๔๒๑/๒๕๔๓^๑ ว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับความเสียหายนั้นถือเป็น “ผู้เสียหาย” ตามความในพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีสิทธิที่จะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดสังกัดอยู่ให้พิจารณาชดเชยค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ตนได้ตามมาตรา ๑๑^๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงตามข้อหาข้อนี้ เป็นกรณีที่นายศักดิ์ โพธิ์นอก ลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานครถูกไฟฟ้าดูดเนื่องจากท่อร้อยสายไฟฟ้าที่เชื่อมต่อกับมิเตอร์จ่ายไฟฟ้าสู่ระบบสปริงเกอร์ชำรุด ซึ่งเกิดจากการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครจึงต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหาย นายศักดิ์ ผู้เสียหายจึงมีสิทธิที่จะเรียกร้องให้กรุงเทพมหานครชดเชยค่าสินไหมทดแทนจากการถูกกระทำละเมิดโดยเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครได้ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ

สำหรับค่าสินไหมทดแทนที่ผู้เสียหายมีสิทธิเรียกให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบในกรณีที่ผู้เสียหายถูกทำละเมิด แต่ยังไม่ถึงแก่ความตายทันที คงมีการรักษาพยาบาลอยู่ระยะหนึ่ง จึงถึงแก่ความตาย นั้น มาตรา ๔๔๓^๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กำหนดว่า ค่าสินไหมทดแทน ได้แก่ ค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอย่างอื่น ๆ ค่ารักษาพยาบาล ค่าเสียหายที่ต้องขาดประโยชน์ทำมาหาได้ และค่าอุปการะเลี้ยงดู ดังนั้น นางอำพัน โพธิ์นอก ทายาทของนาย

^๑ บันทึก เรื่อง ผู้เสียหายตามความในพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และบุคคลภายนอกตามความในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๖/๑๖๔ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๒ มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายเห็นว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๕ ผู้เสียหายจะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดเชยค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ตนก็ได้ ในการนี้หน่วยงานของรัฐต้องออกใบรับคำขอไว้เป็นหลักฐานและพิจารณาคำขอนั้นโดยไม่ชักช้า เมื่อหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งเช่นใดแล้วหากผู้เสียหายยังไม่พอใจในผลการวินิจฉัยของหน่วยงานของรัฐ ก็ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย ร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งผลการวินิจฉัย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ มาตรา ๔๔๓ ในกรณีทำให้เขาถึงตายนั้น ค่าสินไหมทดแทนได้แก่ค่าปลงศพรวมทั้งค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอย่างอื่น ๆ อีกด้วย

ถ้ามิได้ตายในทันที ค่าสินไหมทดแทนได้แก่ค่ารักษาพยาบาลรวมทั้งค่าเสียหายที่ต้องขาดประโยชน์ทำมาหาได้เพราะไม่สามารถประกอบกิจการนั้นด้วย

ถ้าว่าเหตุที่ตายลงนั้นทำให้บุคคลคนหนึ่งคนใดต้องขาดไร้อุปการะตามกฎหมายไปด้วยไซ้รว่าบุคคลคนนั้นชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

ศักดิ์ฯ จึงมีสิทธิเรียกให้กรุงเทพมหานครชำระค่าสินไหมทดแทนดังที่ได้กล่าวมานี้ให้แก่ตนได้ ซึ่งโดยหลัก การเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเรียกได้ตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงเท่านั้น จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าการที่นายศักดิ์ฯ ผู้เสียหาย โดยนางอำพันฯ คู่สมรสและผู้อนุบาลของนายศักดิ์ฯ ได้ใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลการเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสิทธิของข้าราชการและลูกจ้างของกรุงเทพมหานครไปแล้ว ต่อมานายศักดิ์ฯ ได้ถึงแก่ความตายซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำละเมิดดังกล่าว และนางอำพันฯ ได้ยื่นคำขอให้กรุงเทพมหานครรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรุงเทพมหานครจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนในส่วนค่ารักษาพยาบาลให้แก่ผู้เสียหายอีกหรือไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ถูกรกระทำละเมิดกลับคืนสู่สภาพเดิมได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ส่วนสิทธิของข้าราชการและลูกจ้างหน่วยงานของรัฐในการที่จะเบิกค่ารักษาพยาบาลนั้นเป็นสวัสดิการที่หน่วยงานของรัฐจัดให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างที่ปฏิบัติงานให้แก่ตน ซึ่งเป็นสิทธิคนละส่วนและมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกับความเสียหายในเรื่องละเมิด โดยในกรณีทั่วไปผู้กระทำละเมิดยังคงต้องรับผิดชอบในผลของการละเมิดนั้นเต็มจำนวนค่าเสียหายที่เกิดจากการละเมิดนั้น จะนำค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับในส่วนนี้มาหักออกจากค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงได้รับการกระทำละเมิดไม่ได้ ดังนั้น แม้ผู้เสียหายจะได้ใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลซึ่งเป็นสิทธิของข้าราชการและลูกจ้างหน่วยงานของรัฐไปแล้วก็ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะเรียกและได้รับค่าสินไหมทดแทนประเภทค่ารักษาพยาบาลจากผู้กระทำละเมิดอีก

อย่างไรก็ตาม สำหรับกรณีที่หาหรือมานี้ สิทธิของข้าราชการและลูกจ้างของกรุงเทพมหานครที่จะได้รับการรักษาพยาบาลนั้นเป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งในเรื่องเกี่ยวกับการเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลนั้น ข้อ ๑๖^๔ แห่งข้อบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้นำพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ มาใช้ โดยมาตรา ๑๐^๕ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกา

^๔ข้อ ๑๖ ในการเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลมาใช้กับบุคคลตามข้อ ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) โดยอนุโลม

^๕มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้หรือบุคคลใดในครอบครัวของผู้นั้นได้รับค่าสินไหมทดแทนสำหรับค่ารักษาพยาบาลจากผู้อื่นแล้ว ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่ค่าสินไหมทดแทนสำหรับค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับนั้นต่ำกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่มีสิทธิจะได้รับตามพระราชกฤษฎีกานี้ ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกานี้ไปก่อนแล้ว ภายหลังได้รับค่าสินไหมทดแทนสำหรับค่ารักษาพยาบาลจากบุคคลอื่น มีจำนวนเท่าหรือเกินกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ได้รับตามพระราชกฤษฎีกานี้ ก็ให้นำเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ได้รับไปนั้นส่งคืน แต่ถ้าเงินค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับจากบุคคลอื่นต่ำกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ได้รับตามพระราชกฤษฎีกานี้ ก็ให้ส่งคืนเท่าจำนวนที่ได้รับจากบุคคลอื่นนั้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลฯ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลไปก่อนแล้ว ภายหลังได้รับค่าสินไหมทดแทนสำหรับค่ารักษาพยาบาลจากบุคคลอื่นให้นำเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ได้รับไปนั้นส่งคืน แต่ถ้าเงินค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นได้รับต่ำกว่าเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ก็ให้ส่งคืนเท่าจำนวนที่ได้รับจากบุคคลอื่น ดังนั้น เมื่อนางอำพันฯ ได้รับค่าสินไหมทดแทนประเภทค่ารักษาพยาบาลจากกรุงเทพมหานครแล้ว นางอำพันฯ ย่อมมีหน้าที่ตามข้อ ๑๖ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การช่วยเหลือในการรักษาพยาบาลฯ ประกอบกับมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลฯ ที่จะต้องนำเงินสวัสดิการค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับไปส่งคืนกรุงเทพมหานครเช่นกัน

(คุณพรทิพย์ จาละ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กันยายน ๒๕๕๑